

**Projekt**

z dnia 12 maja 2021 r.  
Zgłoszony przez Prezydenta Miasta  
Bolesławiec

Druk nr .....

**UCHWAŁA NR .....  
RADY MIASTA BOLESŁAWIEC**

z dnia ..... 2021 r.

**w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty, o której  
mowa w art. 10 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r.  
o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach  
handlowych.**

Na podstawie art. 59a ust 1 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) w związku z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U z 2021 r. poz. 424)

**Rada Miasta Bolesławiec uchwala, co następuje:**

**§ 1.** 1. Postanawia się nie dochodzić należności przypadających Gminie Miejskiej Bolesławiec oraz jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli kwota rekompensaty jest równa lub wyższa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu tej ustawy.

2. Postanowienie o niedochodzeniu należności nie obejmuje należności powstałych w związku z realizacją:

- 1) zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami;
- 2) programów, projektów i zadań finansowanych z udziałem środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi, w tym środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

**§ 2.** Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

**§ 3.** Uchwałę stosuje się do należności z tytułu rekompensaty przysługujących od transakcji handlowych zawartych począwszy od 1 stycznia 2021 r. oraz zawartych przed 1 stycznia 2021 r. jeżeli należność z tytułu rekompensaty stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2021 r.

**§ 4.** Uchwała podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

**§ 5.** Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

## **Uzasadnienie**

Na podstawie art. 59a ustawy o finansach publicznych - Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3 i 13, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100,00 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

W przypadku, gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5 000,00 złotych wierzycielowi, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 40,00 euro. Obowiązujące przepisy nie określają kwoty, od której należy pobierać rekompensatę, co oznacza, że należy ją pobierać nawet przy zaległości 1 grosza. Nie ma też znaczenia fakt, czy kontrahent dokona płatności należności po ustalonym w umowie terminie zapłaty z opóźnieniem wynoszącym jeden dzień, kilka tygodni czy też kilka miesięcy, czy nie uiszcza zapłaty w ogóle. Wielokrotnie opóźnienia w zapłacie wynoszą zaledwie dzień lub kilka dni lub dotyczą niedopłaty w wysokości kilku groszy. W takich sytuacjach za okres opóźnienia naliczane są odsetki oraz rekompensata w wysokości 40 euro (około 180,00 zł, przy średnim kursie euro wynoszącym 4,50 zł). Często wysokość tej rekompensaty jest nieproporcjonalnie wysoka do kwoty zadłużenia. Jeśli rekompensata jest równa albo nawet większa od należności głównej to żądanie jej zapłaty może okazać się działaniem nieracjonalnym z punktu widzenia interesów finansów publicznych, w odbiorze zobowiązanych postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione. Istotnym jest fakt, że jednakową wysokość opłat ponoszą i mali lokalni przedsiębiorcy, którzy wynajmują lokale użytkowe w celu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie gminy, jak również duże spółki.

Uchwale nadaje się moc wsteczną. Należy zauważyć, że według art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), przepisy art. 4 powołanej ustawy nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Przyjmuje się, że uzasadnienie takie stanowi np. nadanie mocy wstecznej przepisom powszechnie obowiązującym in favorem, tj. przepisom przyznającym uprawnienia lub znoszącym obowiązki (por. D. Dąbek, Prawo miejscowe, Oficyna 2007 r.). Nadanie mocy wstecznej nie doprowadzi do naruszenia zasady zaufania do organów samorządu terytorialnego oraz zasady

pewności co do prawa, a uchwała wywrze korzystny skutek wobec kontrahentów gminy.

W wyroku z dnia 25 września 2000 r., K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz. 186, Trybunał Konstytucyjny uznał, że działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art. 2 Konstytucji RP, o ile tak wprowadzone przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych jej adresatów (vide: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2010 r., II FSK 1272/09).

W zaistniałej sytuacji podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.